

Våg å være - våg å synge

Våg å være ærlig.
Våg å være fri.
Våg å føle det du gjør.
Si det du vil si.
Kanskje de som holder munn,
er reddere enn deg.
Der hvor alt er gått i lås,
må noen åpne vei.

Våg å være sårbar.
Ingen er av stein.
Våg å vise hvor du står.
Stå på egne bein.
Sterk er den som ser seg om
og velger veien selv.
Kanskje de som gjør deg vondt,
er svakest likevel.

Våg å være nykter.
Våg å leve nå.
Syng, om det er det du vil.
Gråt litt, om du må.
Livet er for kort til flukt.
Bruk det mens du kan.
Noen trenger alt du er,
og at du er sann.

Våg å la stemmen din stige

C Am F Dm7 G(sus4) G7

Våg å la stem-men din sti - ge, åp-ne det in-ner-ste i deg,

C C/B Am Am/G F Dm G(sus4) G

vin-den fra hjer-tet og blo - det, var-men som er i deg selv.

A(sus4) A/C# Dm E7(b9sus4) E7/G# A(sus4) Am

Våg å la to-ne-ne le - ke, lø-pe som barn fra din stru - pe,

F Em C/E D(sus4) Dm Dm C/E F# G11 C

for-met med lep-pe-nes myk - het, kla-re som is li - ke - vel.

Våg å la stemmen din stige,
 åpne det innerste i deg,
 vinden fra hjertet og blodet,
 varmen som er i deg selv.
 Våg å la tonene leke,
 løpe som barn fra din strupe,
 formet med leppenes mykhet,
 klare som is likevel.

Alt som vil holde den nede,
 alt som vil stenge den inne,
 menneskers nei til ditt hjerte,
 menneskers hån mot din sang,
 la det passere som skyer,
 tross det som regn i ditt ansikt.
 Aldri la sangen din synke.
 Aldri la taushet bli lang.

Pusten er Skaperens gave.
 Sangen som flyter på vinden,
 bor fra begynnelsen i oss,
 helt siden jorda var ny.
 Skaperen ga deg en stemme.
 Løft den i takk og med glede.
 Aldri la sangen din stilne,
 la den få danse og fly.

Vinden kan holde tilbake,
 vente til tiden er kommet,
 reise seg da i sin styrke,
 stå i selvfølgelig trass.
 Ingen kan avvise stormen.
 Ingen kan stenge den inne.
 Våg å la stemmen din stige.
 Syng når den krever sin plass.

Du som er hos spurven

D D/C# Bm G G/F#

Du som er hos spur-ven når den fal- ler, du som er der når den mø-ter

Em A F#m Bm Bm/A G G/F#

jor - da, hold vårt vev - re liv i di - ne hen - der,

Em7 D/F# Gmaj7 A11 A7/D D

bær oss gjen - nom mør - ket mot din fram - tid.

Narkotika er et uberegnelig og livsfarlig rusmiddel. Hvert år dør mange mennesker av overdose i Norge. Når vi kjemper sammen med mennesker som strever med rusavhengighet, aner vi noen ganger håp. Vi holder fast på håpet for å få krefter til å kjempe videre. Når døden rammer likevel, er det alltid uventet og brutalt. Det er så ufattelig vondt å miste et medmenneske, en av våre egne. Da må vi våge å sørge åpent. Men vi må ikke bare sørge. Vi må våge å tro at det vi ga mens kampen sto på, ikke var forgjeves. Vi må våge å tro at kjærligheten er sterkere enn døden til slutt.

Du som er hos spurven når den faller,
du som er der når den møter jorda,
hold vårt vevre liv i dine hender,
bær oss gjennom mørket mot din framtid.

Ingen av oss kunne redde fuglen.
Ingen av oss nådde den i fallet.
Her står vi med sorgen og med smerten
over det vi ikke kunne hindre.

Alt vi har er minnene og savnet,
spurvens sang og leken mellom greiner.
Sterke vinger løftet seg i vinden,
klare øyne speilet himmelhvelvet.

Spurvehjertet banket stolt og modig,
bar den vesle kroppen gjennom stormer.
Midt i kampen ante vi et under:
Kjærlighet kan overvinne døden.

Likevel ble mørket altfor mektig.
Plutselig var livets reise over.
Hvorfor måtte spurvehjertet stanse?
Hvorfor måtte gledens sanger stilne?

Du som er hos spurven når den faller,
du har sagt at vi er mer enn spurver.
Bær det lille hjertet ved ditt hjerte,
mot din lyse dag av uredd frihet.

Håp

Du kilde til det vakre

Du kil - de til det vak - re i alt det vak - re her, som
 mø - ter vå - re san - ser i sol og jord og trær, din
 skjønn - het o - ver - strå - ler ga - lak - sers far - ge - spill, og
 stjer - ne - tå - ker ro - per at Ska - per - en er til.

Med kroppen sanser vi verden omkring oss, både det vi ser på avstand og det vi kjenner mot huden. Sansene er som dører inn til vår personlighet. Gud møter oss ved disse dørene, gjennom ord og handlinger, tegn og berøring: Bibelens fortellinger, dåpens vann og nattverdens brød og vin. Ydmykt banker Gud på sansenes dører og venter til vi åpner sinnet. Med djevelen er det motsatt. Djevelen sammenlignes i Bibelen med en brølende løve som prøver å finne noen å sluke. Djevelens metode er overgrep på kropp og sinn. Gud respekterer våre kroppslige og sanselige grenser, for det er Gud som elsker oss og har skapt oss til sansende mennesker.

Du kilde til det vakre
 i alt det vakre her,
 som møter våre sanser
 i sol og jord og trær,
 din skjønnhet overstråler
 galaksers fargespill,
 og stjernetåker roper
 at Skaperen er til.

Du skapte syn og hørsel,
 du skapte naken hud,
 og vinden, fylt av dufter,
 forteller om deg, Gud.
 I brød og vin på bordet,
 i vannet i vår dåp,
 blir ordet til berøring
 som skaper tro og håp.

Vår vei i denne verden
 er gåtefull og rik.
 Du kommer alltid til oss,
 på tross av våre svik.
 Du synger til vårt hjerte.
 Vi åpner sans og sinn,
 og sansene blir dører
 der du går stille inn.

Vår fiende i mørket
 tar sansene med makt,
 fortærer og forvrenger
 det du har gitt og sagt.
 Når våre kroppar rammes
 av overgrep og vold,
 beskytt oss og befri oss
 med nådens sverd og skjold.

Til sist, når kropp og sanser
 må bli til støv og jord,
 da skal vi se din skjønnhet
 og spise ved ditt bord.
 Alt vakkert har et gjenskinn
 av det vi møter der,
 vårt ansikt mot ditt ansikt,
 og sol og vind og trær.

Du skal skrive ditt liv

D Dmaj7 Em F#m Bm7

Du skal skri-ve ditt liv. På en strand ved et hav hvor du

Em A G6 D/F# F#m Em A(sus4) A/G

al-dri har vært, på en sti i en skog som du krysser en dag, på en

F#m Bm7 B7(b9sus4) B7 E7(sus4) E7 A11 D

him-mel der sky-e-ne sei-ler for-bi, skal du skri-ve ditt liv.

«Du skal skrive ditt liv» var et av budene som kunstnerfellesskapet «Kristiania-bohemen» på slutten av 1880-tallet laget for seg selv. Det er et utfordrende livsprogram! Og samtidig er det akkurat det som skjer. Alt vi er og alt vi gjør blir til fortellingen om vårt liv, enten vi skriver det ned eller ikke. Noen ganger kan liv bli til tekst, som i en roman. Eller som i Bibelen. Men tekst kan også bli liv. Bibelens tekster er ikke skrevet ferdig. Vi kan skrive videre på dem gjennom å oversette tekstene og tolke dem på nytt, og gjennom å leve ut det som står i dem. Vi kan invitere andre inn i dem, så de også kan skrive sitt liv med Bibelens ord. Hvilken fortelling vil du skrive?

Du skal skrive ditt liv.
På en strand ved et hav
hvor du aldri har vært,
på en sti i en skog
som du krysser en dag,
på en himmel der skyene
seiler forbi,
skal du skrive ditt liv.

Du skal skrive ditt liv.
I et smil på en munn
som var lukket og smal,
i et øye du møter
med håp og respekt,
i et hjerte som åpnes
og lar deg gå inn,
skal du skrive ditt liv.

Du skal skrive ditt liv.
I en bok som blir lest
til dens permer er slitt,
og til bladene løsner
som høstløv i storm,
til de bølger av tårer
og kaffe og vin,
skal du skrive ditt liv.

Du skal skrive ditt liv.
I hver bønn som du ber
i din rastløse natt,
gjennom ensomme smug
og på byenes torg,
med det blodet som banker
av lengsel og sang,
skal du skrive ditt liv.

Du skal skrive ditt liv.
Med det ordet som kom
for å bo i din kropp,
for å dø i din død,
og bli oppreist i deg,
med det ordet som er
Guds fortelling om alt,
skal du skrive ditt liv.

Elske

DEK

Byens Gud

C[♯]m F[♯]m C[♯]m F[♯]m C[♯]m F[♯]m C[♯]m Bm

By-ens Gud og ga-tens Her-re, vind som stry-ker smug og torg, se oss

G Bm F[♯]m/A F[♯]m Bm C[♯]m⁷ F[♯]m Bm

når vi går a-le-ne, når vi bær-er angst og sorg, Kom til

Em Bm Em Em D/F[♯] G Bm⁷ C[♯]m⁷ F[♯]m Bm

oss når al-le glem-mer vå-re navn og hvem vi er. Når de

Em Bm F[♯]/A[♯] F[♯]m/A G⁶ F[♯]m E⁶ D⁶ C[♯](sus4) C[♯]

an-dre snur oss ryg-gen, Her-re, kom og vær oss nær.

Byens Gud og gatens Herre,
vind som stryker smug og torg,
se oss når vi går alene,
når vi bærer angst og sorg.
Kom til oss når alle glemmer
våre navn og hvem vi er.
Når de andre snur oss ryggen,
Herre, kom og vær oss nær.

Vær et hus som gir oss trygghet,
vern mot overgrep og slag.
Vær et morgengry som tar oss
mot en ny og åpen dag.
La ditt ansikt lyse mot oss.
Vis oss godhet, gi oss ly.
Hør vårt rop og vis oss nåde
i en mørk og ensom by.

Overgitt i dine hender
er vi, midt i angst og sorg,
sett og hørt av deg, vår Herre,
i hvert smug og på hvert torg.
Du har vist din godhet mot oss.
Du har kommet, du er her.
I en by av håp og framtid
skal vi se deg som du er.

På 1970-tallet satt jeg under prekestolen på en gospelkveld i Trefoldighetskirken. Taleren var hovedprest i Oslo Indremisjon, Hans Christian Lier. Han fortalte at han drømte om en kirke med stjernehimmelen som tak, utstillingsvinduerne som kirkevinduer og brosteinen som kirkegulv. Elisabeth Torp og jeg ble senere gateprester i Kirkens Bymisjon. Vi etablerte et kirkerom på Karl Johan og feiret nattverdgdustjeneste der. Det var sterkt å oppleve at salmene og symbolene hadde kraft i seg til å gå i direkte samtale med gatesteinene, utstillingsvinduerne og – høyt der oppe – med stjernehimmelen. Gud er gatens Herre, like nær på torget som i kirkerommet.

Alfabetisk register

Alt må være gjennomlyst av nåde	54	Gud, din katedral står alltid åpen	214
At det var du	98	Gå veien tilbake	180
Avslørt	232	Han går foran til Galilea	114
Byens Gud	250	Han lider med	70
Bær ham hjem	120	Han som var til før alt	80
Bær oss over	130	Herre, ditt ord har skapermakt	244
Den lille, svake stemmen	18	Himmelsk musikk	62
Det er de tynne stedene	20	Hold oss trygt i hånden	152
Det er et øyeblikk av ro	104	Hvert sekund av livet	182
Det finnes en kilde	78	Hvor er det ja	154
Det fins en båt	234	I denne natt	64
Din sang er alltid hos oss	134	Ikke bak murer	176
Ditt gode løfte	140	Jeg våkner	162
Dråper av varme	196	Jorda vi ble født til	72
Du ble en slave	170	La sangene vi alltid bar	188
Du er en Gud som ser	90	Marias by	254
Du førte dem gjennom	258	Marias morsliv	218
Du har ingen rett til å trække på andre	230	Mer himmel på jord	172
Du kilde til det vakre	68	Mørke dekker jorden	16
Du kom til oss	146	Månen er kald	200
Du lille barn	262	Noen må være Guds ansikt	132
Du møtte oss	236	Nærmere kommer du ikke	58
Du ord	214	Nå ligger porten foran	88
Du sa: Bli lys	240	Når det er livet om å gjøre	36
Du skal skrive ditt liv	102	Når det kjennes vondt å leve	118
Du som er hos spurven	34	Når solen synker	264
Du stod der	74	Når stemmen min må stilne	248
Du åndet liv i støvet	192	Ord er broer	168
Døm oss med mildhet	112	Orke å leve	22
En bortgjemt hage	106	Over is og snø og tåke	256
En flik av kappen	66	Rødt er morgenlyset	38
En klippe til å lande på	24	Samle meg i din nåde	228
En krise tok min tro	184	Samme Gud	156
Ennå går veien i mørke	52	Sangen kom vestfra	94
Er jeg alene	208	Sent om kvelden	142
Et fristed	46	Svart er ikke lenger svart	50
Et himmelstup	32	Syng	32
Et livets tre	158	Syng for Herren Gud	138
Et såkorn	220	Tilbake hit	110
Fjellet steg fram	246	Trådene henger	26
For et øyeblikk	242	Velsign dette barnet	202
Fortsatt en stund	144	Vern min vevre flamme	148
Fra den lange og støvete veien	44	Vi kom over vidda	84
Fri oss inn i livet	204	Vi vil hente våre harper	186
Gleden er en morgen	126	Vinden blåser dit den vil	40
Gud er nær i mørket	28	Våg å la stemmen din stige	12
Gud ga oss jorda	224	Våg å være	266
Gud i skyttergraven	198	Åpne våre øyne	260
Gud, de presser meg	128		

